

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
z dodatkiem porannym:
w Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.

Za odosłanie do domu dopła-
ca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesar-
stwie: rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 5; dodatek poranny
kop. 3.

Dnia: Błażeja Bisk. M.
Poniedziałek: Ansgarego Biskupa.
Wtorek: Agaty Panny Męcz.
Środa: Doroty Panny Męcz.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą
stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 7 minut 44.
Zachód " 4 " 45.
Długość dnia godzin... 9 " 1.
Przybyło " 1 " 23.

Wschód księżyca o godzinie 9 minut 23 r.
Zachód " 8 " 41 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 8.
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 2° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz
garmentowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz
15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petytowy albo jego
miejsce, pierwszy raz 10 kop
każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wy-
raz po 2 kop. każdy raz.

Nadesłane: za jeden wiersz
garmentowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przy-
jmuje także Biuro Rajchmana
i Frendlera ulica Senatorska.

Czwartek: Romualda Opata.
Piątek: Jana z Matty W.
Sobota: Apolonji Panny Męcz.
Niedziela: Scholastyki Panny.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

Wiadomości dworskie.

W poniedziałek, d. 16-go z. m., o godzinie 4-ej
po południu, Jej Cesarska Mość Najjaśniejsza Pani
i Jego Cesarska Wysokość Następcą Tronu, zwie-
dzili bazar dobroczynny, urządzonej w sali zebrania
szlacheckiego na rzecz Towarzystwa pomocy ubo-
gim kobietom. W tymże czasie przybyli Ich Cesar-
skie Wysokości Wielka Księżna Marija Pawłówna,
Wielki Książę Sergiusz Aleksandrowicz z Małżonką
Wielką Księżną Elżbietą Teodorówną i Wielki Książ-
ę Paweł Aleksandrowicz. Jej Cesarską Mość przy-
towiali: prezydująca komitetu Towarzystwa A. N.
Naryszkina, hr. E. W. Szuwałowa, M. W. Durnowa,
hr. Stakelbergowa i inne damy dobroczynne. Sala
zebrania zapelniona pięknie przybranymi witynami,
namiotami i zasłonami, gdzie sprzedają się różne
przedmioty zbytku i gospodarstwa. Oprócz tego jest
oddzielna wityna z przedmiotami cennymi staroży-
tności. Towarzystwo niesienia pomocy dzieciom do-
mu wychowawczego wystawiło różne rękodzieła
i roboty. Palmy, draperje, kobierce i materje przy-
odabniają bazar. Najjaśniejsza Pani i Ich Cesar-
skie Wysokości oglądali bazar i poczynili wiele zakupów.
(Praw. wiest.)

W gminie Ajkutkowo w pow. włocławskim,
ludność szczególnie gorąco wyraziła swoje uczucia
radosne z powodu cudownego ocalenia życia Ich Ce-
sar-
skich Mości i Najjaśniejszych Dzieci podczas roz-
bicia się pociągu w d. 17 (29) października 1888 r.
W kościele parafjalnym w Wiercu odprawiono uro-
czyste dziekczynne nabożeństwo, na którym znaj-
dowało się przeszło 1,000 włościan. Następnie dzieci
włościańskie, uczęszczające do szkółek elementar-
nych, zebrały między sobą 4 rs. i kwotę powyższą
dały na nabożeństwo oddzielne, po skończeniu które-
go zaśpiewano trzykrotnie narodowy hymn rosyjski
„Boże Cesarza chroń”. Zebranie gminne uchwaliło
nadto wyasygnować 5 rs. na ponowne nabożeństwo,
które odprawił w d. 9-ym z. m. (st. st.) ks. Stanisław
Chodźński. Na nabożeństwie tem byli: wójt gminy,
wszyscy sołtysi, nauczyciel miejscowy ze wszyst-
kimi uczniami oraz włościanie w takiej liczbie, iż
połowa modliła się zewnątrz świątyni.
(Warsz. Dniow.)

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Błażej, jutro Witosławy.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków rady pomocniczej zgro-
madzenia drukarzy. (Mieszkanie starszego, Niecała 12—10 ra-
no.)—Roczne ogólne zebranie członków warszawskiego Towar-
zystwa opieki nad zwierzętami. (Sala magistratu—1 po po-
łudniu.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-
Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)—Wystawa
obrazów Krywta. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do
zmiernych.)

Koncert: Koncert orkiestry warszawskiej pod dyrykcją p.
Adolfa Sonnenfelda. (Dolina szwajcarska—5 po południu.)

Zabawy: Piąta maskarada, w czasie której na scenie teatru
Rozmaitości odegrana zostanie jednoaktówka „Naprzeciwko”.
(Sale rezerwowe—11 w nocy.)

Widowiska: Przedstawienie trupy dramatycznej pod dyrek-
cją p. Cybulskiego. (Teatrzyk w lasce spacerowym na Ozy-
stem—7 wieczorem.)

Teatra: Wielki: Dziś „Lizetta czyli córka źle strzeżona”,
jutro „Kapelusz bandyty” (po dawnych, niższych cenach); —
Rozmaitości: dziś „Nietoperze”, jutro „Chamillae”; —
Mały: dziś „Kapelusz bandyty”, jutro przedstawienie zawie-
szone. (7½ wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od
10-ej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania
na zastawy znajduje się na dzień jutrzejszy rs. 1775 kop. 48.
(Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutecznią
się od 9-ej rano do 1-ej po południu.)

W dniu jutrzejszym, o godz. 9-ej zrana, w koście-
le św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marii
Panny Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie
solelna wotywa.

PROCES KUKIZOWSKI.

(Korespondencja specjalna Kurjera warszawskiego.)

Lwów d. 31-go stycznia.

Szesnasty dzień rozprawy.

Na wstępie rozpraw dzisiejszych odczytano roz-
maite akta i zeznania, tudzież jedenaście protokołów
przesłuchania ks. Tchórnickiego w rozmaitym cza-
sie od 31-go lipca do 9-go listopada.

Zeznania te o tyle są ciekawe, że ks. T. każdym
razem inaczej rzecz przedstawiał.

paraliż, który odebrał mu wszelkie szanse powodze-
nia na polu malarstwa. Mógłby wprowadzić artysta
zacząć malować zębami, nie wiadomo jednak, czy
los, ofiarując mu chleb przez czas borykania się
z kłeskami przyrodzonemi, nie postarał się o kości,
o które malarz zęby bezpowrotnie potrzaskał.

Przynajmniej, iż położenie nie należało do najroz-
koszniejszych. To też koledzy paralityka postanowi-
li choć w części chwilowej nędzy zapobiedz. Ludzie
dobrej woli zakrzętnęli się około sprawy energicz-
nie, zebrali setkę obrazów i spieniężać je poczęli co-
rychlej.

Jak dotąd, wszystko w porządku. Niestety jednak
w szlachetnej rywalizacji utworzyło się kółko dru-
gie, które na rzecz dotkniętego nieszczęściami malar-
za poczęło również zbierać szkice i obrazy. Różnica
tylko zachodziła w tem, iż inicjatywę pierwszą dali
ludzie niewielecy, przynajmniej we własnem przekon-
naniu, inicjatywę zaś drugą dała wielkość patento-
wana, także we własnem przekonaniu. Nastąpiło
więc starcie niewielkości z wielkością, przy którym
polecały wióry z... malarza.

Albowiem wielkość rozumowała sobie w ten sens:
— Ludzie niewielecy uważają się dążyć do jedne-
go celu ze mną. Należy pokazać światu, jako popar-
cie moje jest potężnem. Tamci będą robili powoli
a dobrze, ja zrobię szybko a źle. Taniósć i elegancja!
Poczęła tedy wielkość pozbywać się szkiców i o-
brazów w ten sposób, iż to, co było warte złotówkę,
sprzedawano za szelagą, zamiast setki brano jedne-

Raz mówił, iż klucz od szafy był w spodniach,
w kilka godzin później, że znajdował się w stoliku.

Dnia 21-go sierpnia powiedział p. Kownackiemu,
iż lekarzowi, drowi Schmidtowni, zapłacił własnorę-
cznie 35 złr. Dnia 9-go października zeznał w szpi-
talu wyraźnie, że w r. 1885-ym dał pani Strz. do
przechowania papiery wartościowe i że przed osta-
tnim wypadkiem miał w gotówce 5,000 złr. w szafie
i w komodzie. Dnia 18-go października oświadczył,
iż nie dał papierów pani S. do przechowania. Dnia
9-go października znowu opowiadał, iż w r. 1885-ym
dał pani S. do przechowania papiery, które mu
w porządku zwróciła, i powiedział wtedy: „Dalem
pani Strz. 25 złr. dla lekarza, a resztę schowałem do
kieszeni” i t. d. i t. d.

Prokurator (do pani Strz.) Dlaczego mu pani ra-
dziła, aby sprzedał cwancygiery?

Strzelecka. Zanosilo się na wojnę, a ks. T. ciągle
tem się trapił, jak z kilku tysiącami cwancygierów
będzie mógł uciekać (wesolość); wtedy postanowił
on wymienić je na papiery.

O godzinie 11-ej minut 25 dwaj służący wprowa-
dzili ks. Tchórnickiego. Za księdzem zjawił się
jego opiekun, p. Kazimierz Tchórnicki. Księdza
ulożowano na fotelu, prezes zajął miejsce tuż obok.

R. Simonowicz. Dzień dobry księdsu proboszczo-
wi, jak ks. dobrodziej ma się dzisiaj?
Ks. Tchórnicki (śmieje się). Dziś dobrze, byłem
chory.

R. Simonowicz. Wszystkie pieniądze księdza w po-
rządku są u nas. Załowaliśmy tu kiedyś, że księ-
dza nie było; oglądaliśmy te papiery.

Tchórnicki. Mówią, że pokrwawione.

R. Simonowicz. Ale ładne, czyste, można je w kurs
puścić.

Tchórnicki. Podrzucili jeden zakrwawiony, aby
coś do kryminału dać.

R. Simonowicz. Poznaje mnie ksiądz? Jestem prze-
wodniczący.

Tchórnicki. Oskarżający albo przewodniczący, to
jedno.

R. Simonowicz. Myśmy tu słuchali świadków z Ku-
kizowa; byli kieża: Donicht, Pasint i Dyhdalewicz.

Oni odwiedzili razem z księdzem Królickim księdza
w łóżku; pytali o klucz.

A no nikt. Zresztą nastąpił już tak nikczemne cza-
sy, iż nie dzieje się, jak się dziać powinno.

Brr!... co za czas fatalny!...

Jedno i drugie prawdopodobnie działa w ró-
wnej mierze. Nawet zima abdykuje ze swoich praw
mroźnych i wprowadza epokę deszczów, kaloszy,
mgły angielskiej i topniejącego śniegu. Idziesz sobie
otulony jako tako, a zimne strumienie leją się z o-
wianego nieba prosto za kółkiem. Wprowadza to
zwykłego śmiertelnika w stan, w którym nie sprawia
rozkoszy ani głos panny Czosnowskiej, ani profil na
podobieństwo Wenus urodzonej Nikity, ani butonier-
ka ręką panny Russel przypięta, ani wiadomość o
zaprowadzeniu elektrycznego światła w teatrach, ani
perspektywa budowy „wiadomych” kiosków, ani in-
serat opiewający, jako dwaj dzielni mężowie poszu-
kują drogą płatnych ogłoszeń towarzyszek życia,

KRONIKA TYGODNIOWA.

Kilka słów o wielkościach z małomiej-
skiego bruku. — Marnowanie darów bożych. — Inse-
rtowe błagania o „plastykę”. — Nie poniszczymy sobie kapelu-
sów. — Gimnastyka na papierze i nie na papierze. — Kobiety
włoszarki wobec odpowiednich statutow. — Jedwabnictwo jako
przemysł domowy. — Pan Bogucki ma rację. — Co będziemy po-
stępił zagranicą. — Niefortunny pomysł niefortunnego antrepre-
nera. — Ratowanie upadającej opinii zagranicą. — Osobliwości
i ciekawości. — Do Sacher-Masocha.

Nieoszacowani są wielcy ludzie na małomiej-
skim bruku.

Mężowie ci, w niezachwianą wiarę w swą powagę
zbrojni, dochodzą niekiedy do rezultatów arcykomi-
cznych: dostają zawrotu głowę i oczyma, zamglone-
mi poczuciem swej wielkości, nie widzą dalej, nad
koniec swego nosa.

Zdarza się na przykład wypadek następujący. Był
sobie kiedyś artysta-malarz, któremu dobrotliwa
natura odjęła naraz obie ręce. Malarz jednak był
człowiekiem silnej woli i postanowił zakpić z natu-
ry: sprawił sobie ręce sztuczne i pracował dalej na
utrzymanie żony i dzieci. Podobny bunt nie mógł
się podobać pani naturze, która w przesładowaniu
niekochanych przez siebie bywa do nieskończoności
wytrwała. Po kilku latach zesłała też na nieboraka

Tchórznicki. Nie pamiętam tego.
R. Simonowicz. Ksiądz dobr. mówił raz, że dał klucze, drugi raz, że nie.
Tchórznicki. Nie pamiętam, że bym dał.
R. Simonowicz. Ale po mordowaniu, czy ksiądz dał?
Tchórznicki. Nie dalem. Pan sędzia zabrał wszystko. Ja prosiłem: „Daj mi pan przynajmniej 100 złr. na życie, zmiłujcie się, ja nie mam, to krótka sprawa.”
R. Simonowicz (wskazując na siedzącego tuż obok podsądnego Strzeleckiego). A tego pana poznaje ks. dobrodziej?
Tchórznicki. Nie znam. (Staje przed nim Aleks. Strzelecki).
R. Simonowicz. A kto to ten pan?
Tchórznicki. Nie znam, widzę wasy, brodę, ale nie znam.
Strzelecki. To ja, Aleksander Strzelecki.
Tchórznicki. Oleś. Zmienił się. Widziałem go — chrzcilem, ale teraz twarz pełniejsza.
Dr. Feigel. Co ksiądz widział na żebrach, a co na rękach.
Tchórznicki. Widziałem dwa obrazki święte tam — był młotkiem — pokaleczona skóra — tam była Matka Boska, dwa obrazki, a potem nie było — nie mogli wyjść.
R. Simonowicz. Przed kilku laty ksiądz proboszcz kapłan się jeszcze w marcu? Był zuch, silny.
Tchórznicki. Ja byłem silny.
R. Simonowicz. Gdyby zbudził księdza wtedy ten zły człowiek, czy byłby go schwylił?
Tchórznicki. Ja bywało w polu koło półkopków sypiałem, aby mnie nie okradli.
R. Simonowicz. Tu w sądzie jest majątek — czy żąda ksiądz, abyśmy oddali?
Tchórznicki. Oho, trzeba zapłacić doktora i za wikt — to się rozejdzie.
R. Simonowicz. Więc ksiądz zabierze?
Tchórznicki. Kiedy każecie, to wezmę.
R. Simonowicz. Gdybyśmy teraz dali na rękę majątek 70,000 złr., czy zmieniliby ks. swoje zdanie?
Tchórznicki. Ja prawdę powiedziałem i prawdę mówię; przysięga u mnie święta. Ja prawdę mówiłem i w śledztwie także.
R. Simonowicz. A w sądzie cywilnym ile ma ks. dobrodziej pieniędzy?
Tchórznicki. 27,000 złr. Posyłałem kilka razy na stemplu (podanie), nie chcą dać; powiadają, razem oddadzą z kryminalnymi. (W sądzie cywilnym w rzeczywiście zdeponowanych jest 60,000 złr.)
Girtler. Nim pani Strz. oddała pieniądze sędziemu, czy ks. proboszcz wiedział, że ona ma pieniądze?
Tchórznicki. Później dowiedziałem się. Sędzia zabrał — ja broniłem panią Strz., mówiłem, że to niemożliwe, aby taka dobra osoba; gdzie taka osoba, przykładna i pobożna kobieta?
Girtler. Strzelecka powiada, że jak ksiądz pomordowali, wzięła papiery do siebie, bo ks. jej kazał, aby nie ukradli?
Tchórznicki. Ja nie przypominam sobie — szafa była rozbita.
Girtler. Pani Strzelecka powiada, że w dwa czy trzy dni zabrała papiery do siebie w poszwecze i powiedziała księdzu, że zabrała papiery i zostawiła tylko książeczki w *liber ordinationis*.

odznaczających się tak „stanem majątkowym, jak i plastyką”.

Och, ta plastyka... Idźcie na pierwszy lepszy bal publiczny, gdzie najskromniejsza niewiasta ma prawo zaprezentować więcej, niż najnieskromniejszy mężczyzna, a zobaczycie setki porcelanowych figurek. Wszystkie one są ładne bezwzględnie; na miano pięknych zasługują z pewnością niewiele. Wszystko to misterne, słabe, blade i wątłe. W naturalnym porządku rzeczy eleganckie te cacka pójdą za mąż, a wówczas?... Jeżeli żołnierze rzymscy prezentowali broń przed kobietą brzemienną, obywatele miasta Warszawy powinni zdejmować kapelusze przed każdą matką, karmiącą swe dziecko: zdarzać im się to będzie tak rzadko, iż o niepokalaność swych nakryć głowy mogą być najzupełniej spokojni.

Inaczej uresztą być nie może. Oprócz klas najbiedniejszych, gdzie kobiety narówni z mężczyznami prowadzą życie ruchliwe, bo życie ciągłej pracy, stan mieszczański średniej zamożności konieczność rozwoju fizycznego zapoznaje systematycznie, do czego szkoła przyczynia się bardzo skutecznie. W gimnazjach męskich gimnastyka istnieje przynajmniej na papierze, na pensjach żeńskich nie znajdziesz jej nawet na bibule. Po kilkogodzinnem ślęczeniu nad wokabulami na ławce, któreby się hiszpański inkwizytor nie powstydział, przyszłe matki zawierają statycznego ruchu w czasie godzinowego spaceru, na którym wszystko skierowane jest do tego, aby znużeni mięśni zachować przez czas najdłuższy.

Tchórznicki (kiwa głową i śmieje się).
Przenoszenia do garderoby nie pamięta.
Girtler. Przyjechał jakiś prokurator p. Sumper?
Tchórznicki. Nie pamiętam.
Girtler. Czy nie powiedział ks. p. prokuratorowi Sumperowi, że umywa ręce od wszystkiego?
Tchórznicki. Nie pamiętam. A ktoby ręce umył od swego majątku.
Girtler. Czy ks. nie obmywał ręce co do podsądnych?
Tchórznicki. Ja nie wiedziałem i do dziś dnia nie wiem, kto to zrobił.
Dr. Feigel bada ranę na głowie w asystencji biegłych lekarzy. Dr. Barącz demonstruje na ks. T., gdzie były odciski palców na szyi. Dr. Feigel bada siłę wzroku ks. T., na co ks. T. mówi: „Powiadają, że mam kataraktę, trzeba dać zdjąć”.
Sędzia przysięgły dr. Domaszewski siada obok ks. T. (R. Simonowicz tłumaczy świadkowi, kto to).
Dr. Domaszewski. Czy dawał ks. T. klucz od mieszkania i szafy, jak wyjeżdżał?
Tchórznicki. Dawałem.
Dr. Domaszewski. I byłby ks. jej zawierzył majątek? Miał ksiądz do niej zaufanie?
Tchórznicki. „Ja nigdy nie miałem do nikogo tego zaufania, aby oddawać wszystko.”
Dr. Domaszewski. Ale do niej prędzej, jak do innej?
Tchórznicki. Pędzej, to godna osoba.
O godzinie 12-ej wyprowadzono na powrót księdza T., który mówi: „Padam do nóg.”
R. Simonowicz. Za 4 dni skończy się może rozprawa, może panu Kazimierzowi pieniędzy...
P. Kazimierz Tch. Mnie nie, proszę panu adwokatowi Maksowi.
R. Simonowicz. Dobrze, zawiadomię.
W izbie świadków ubrano ks. T. w szopy i na pasach zaniesiono do powozu.
Przed gmachem sądowym tłumy ciekawych.

Po przerwie biegli sądowi dr. Lukas i dr. Barącz, którzy byli razem z komisją zaraz po wypadku u ks. Tchórznickiego i wówczas dokładnie go zbadali, wydali zdanie następujące:

Orzeczenie lekarskie.

Rany: 1) Nad okiem prawem rana 4—5 ctm. długa. Samo przez się uszkodzenie lekkie, lecz możliwie połączone ze wstrząśnieniem mózgu, a w takim razie ciężkie. Gojenie tej rany mogło trwać 14 dni. 2) Nad nosem rana, uszkodzenie lekkie (12 dni). 3) Oko prawe i lewe podbiegnięte, uszkodzenie lekkie. 4) Na kość czołową lewa rana; kość załamana, uszkodzenie ciężkie, samo przez się — z niebezpieczeństwem życia połączone, (20—30 dni). 5) Na policzku rana 4 ctm. dł., uszkodzenie lekkie (12 dni). 6) Na szyi ślady duszenia, uszkodzenie lekkie w skutkach, lecz dla życia niebezpieczne. 7) Na lewej klatce piersi siniak, uszkodzenie lekkie (8 dni). 8) Na prawej klatce piersi siniak, odbicie młotka, a 1—2 żebra złamane, uszkodzenie ciężkie. Razem wzięwszy uszkodzenia raz z powodu rany, 4 z załamaniem kości, dalej z powodu złamania żeber, znaków duszenia, jakoteż połączonego wstrząśnienia mózgu, a wreszcie i znacznego krwotoku i osłabienia ztąd ogólnego są ciężkie i dla życia z niebezpieczeństwem połączone. Ogólne trwanie choroby wynosiło nad 30 dni.

Oo do narzędzia, to jedno rany zostały zadane narzędziem twardym, tępym, okwadratowej, niewielkiej powierzchni i odpowiadają w zupełności pięcie młotka, mającego około 3 ctm. kwadratu piętki. Inne, jak nad okiem i na twarzy, zadane zostały narzędziem twardym, kantowatym, zupełnie możliwie ostrym końcem młotka. Siniaki rozległe na prawej stronie piersi nadto pochodzą z licznych uderzeń piętką młotka, z lewej strony zaś, mogą pochodzić od uderzeń pięścią; znaki na szyi wreszcie dowodzą duszenia palcami, a to ręką lewą (?).

Po godzinie kaczkowatego chodu panny wracają do ławek z czasów inkwizycji, a praktyczni młodzieńcy napróżno poszukują przez inseraty małżonek „odznaczających się plastyką...” Sport w ostatnim numerze zlorzeczy arystokratkom, iż piękności ich, jako mgła poranna przemija, albowiem prowadzą życie niemowląt w powijkach. Któż nadobnej tancerce z balu panińskiego poważiłby się zlorzeczyć, iż na niej przyszłości słowiańszczyzny budować niepodobna?

Tymczasem niewiasta, kąpiąca się przez całą zimę pomimo kilkostopniowego mrozu, jest zawsze przedmiotem brukowej humorystki, a kobiety pragnące się zapisać na listę członków towarzystwa wioślarskiego, uważane bywają za grzesznice przeciwko wymaganiom dobrego tonu. Podobno statuty towarzystwa nie mówią nic o kobietach wioślarkach. Nie łatwiejszego, jak zmusić statuty do kategorycznego oświadczenia się za dopuszczeniem płci nadobnej do sportu wodnego, do którego kandydatek nie zabraknie z pewnością. Ze zaś wioślarze eremitami być nie lubią i w towarzystwie słabych przedstawicieli rodu ludzkiego przebywają bardzo chętnie, niech poświadczy fakt, iż rzadko która z wycieczek na Bielany lub na Saską Kępę obejdzie się bez „żelaza”. Nie przeszkadzajcie tedy, o mężowie z towarzystwa wprowadzeniu żywołu niewieściego do grona mężów w pasiastych koszulkach. Wyjdzie to tak wioślarzom, jak wioślarkom na dobre.

Wszystkie te uszkodzenia zadane zostały z mierną siłą, skor się zważy, że kości czaszki nie zostały zgruchotane, a duszeni ani nie uszkodzono krtani, ani nie było śmiertelnym.

Swoją drogą sprawcy zdawać się mogło, gdy ofiara była bez przytomna i leżała bez życia, że nastąpiła śmierć, cel więc stał dopięty i uszkodzeń dalszych i głębszych nie trzeba już dawać. Z drugiej strony stan księdza i wiek ofiary, obok tego, może, iż była sprawcy osobą ofiary znajomą, mogły na to wpływać, iż ograniczył się sprawca do koniecznych tylko dla swych celów uszkodzeń i nie zadawał uszkodzeń zbytnich lub bardziej srogich.

Ogledziny stwierdzają przytem brak wszelkiej obrony. Do puszca to możebność tłumaczenia, iż ofiara została przed pobiciem odurzona jakim narkotykiem, a ztąd głęboki jej sen, wymioty i senność po wypadku, którą opisuje dr. Schmidt, jako bardzo znaczną. Atoli tak samo jest możliwym, iż starszy mężczyzna, mający tępy słuch, nie słyszał wkradającego się po cichu sprawcy; uderzony młotkiem w głowę, stracił w tej chwili przytomność, zanim ze snu się ocknął i dlatego dalszego kaleczenia nie pamięta. Wstrząśnienie mózgu tłumaczy zarazem i wymioty, gdyż są to zwykle następstwa wstrząśnienia mózgu. Odgryskawszy częściowo (nie zupełnie jeszcze) świadomość, czując, że nie ma już siły, mógł się bezwiednie zerwać i upaść z łóżka i dopiero, leżąc na podłodze odzyskać zupełnie przytomność, a za tem przemawia zakrwawienie mocne poszewki poduszki. Kałuża krwi na ziemi może pochodzić albo ztąd, iż ksiądz mógł dłuższy czas mieć zwieszoną głowę z łóżka i wtedy wymiotował — lub, że leżał dłuższy czas na podłodze.

Jak długo trwała ta bezprzytomność, oznaczyć niepodobna. Dlatego też nie można zupełnie oznaczyć dokładniej czasu, kiedy nastąpiło uszkodzenie. Mogło to nastąpić tak samo o 10-ej wieczór, jak o 2-ej lub 3-ej w nocy.

Gdyby przypuścić odurzenie narkotykiem, to trzeba by było razem przypuszczać, że narkotyk taki zadany mu został chyba bezpośrednio przed udaniem się księdza Tchórz. do łóżka; inaczej środek taki byłby wnet po zadaniu rozpoczął swe działanie, a natenczas ksiądz byłby już mocno senny lub odurzony przed położeniem się na spoczynek, byłby się nie mógł rozebrać, a w następnych dniach mógł sobie przypomnieć stan swój przed udaniem się do snu. Środki narkotyczne bowiem działają w krótkim stosunkowo czasie, po kilku minutach do kwadransa. Rozprawa jednak w tym kierunku nie wykazała żadnych dodatnich danych.

Majaczenia księdza po wypadku w kilka dni, były skutkiem częścią gorączki przyranną rozwijającą się, częścią możliwie skutkiem podrażnienia mózgowia, wskutek doznanego wstrząśnienia, lub też skutkiem resorpcji znacznych wybroczyn lub wszystkich czynników razem.

Ażeby sprawcy sami ściągnęli księdza z łóżka, pastwili się itp., na to nie ma żadnych wskazówek. Ze działali nie z zemsty, lecz w chęci pozbawienia go życia, wynika z rodzaju uszkodzeń, które mogły być łatwo śmiertelnymi, takimi im się wydawać mogły, podczas gdy śladów zemsty lub pastwienia się nie ma.

Wszystkie te uszkodzenia mógł zadać kolejno jeden sprawca, lecz łatwo mogło ich być więcej, np. dwóch. Jeden dusił, a drugi tłukł. Ślady krwi na oddzielnym mógł sprawić sam uszkodzony, chwytając się ręką bliższych drzwi, lub opierając o nie głowę; tak samo ślady kości łóżka.

Wobec opisanego stanu księdza przez dr. Schmidta i braku wyjaśnienia, że ksiądz, jak to twierdzili liczni świadkowie, we wtorek siedział na sofie, a natomiast podania tylko, że za dziewięć dni znowu dr. Schmidt znalazł księdza mocno chorego, co potwierdzały i dalsze spostrzeżenia lekarzy są dowody i dr. Gostynskiego, znawca pojął stan księdza tak, iż wskutek duszenia i złamania żeber, wnet rozpoczęła się sprawa zapalna w płucach.

Ksiądz zatem odrazu ciężko zapadł, a wobec takiego stanu jest w wysokim stopniu nieprawdopodobnem, a nawet niemożliwym, ażeby ksiądz Tchórz. mógł w poniedziałek po pobiciu sam wstać z łóżka i pójść do drugiego pokoju po pieniądze. Skoro jednak przy rozprawie niewątpliwie świadkami zostało dowiedzionem, że ksiądz we wtorek jeszcze czuł się tak dobrze, iż siedział na kanapie, rozmawiał i żartował, znawca stan jego musi tak pojąć, iż zrazu był on tylko mocno osłabiony wskutek krwotoku i utraty krwi, reakcji zapalnej jednakże zrazu jeszcze nie było, a dopiero w następnych dniach rozwinęła się gorączka przyranna, niezbyt płuca, pęcherza, rozwojenie, a wtedy wystąpiły i groźne przypadki chorobowe, ogólna prostracja i upadek sił. Skoro zaś tak było, nie można żadną miarą zaprzeczyć i musi się ze stanowiska lekarskiego uważać za możliwe, że ksiądz mógł w poniedziałek, wysilając siłę woli, na pewien czas

Rzecz więc ułożona: panie miejskie zajmą się w wolnych chwilach wioślarstwem, damy zaś wiejskie — jedwabnictwem. Tak przynajmniej chce p. Bogucki, który twierdzi, iż hodowla kokonów stać się może w przyszłości ważną dla dobrobytu krajowego gałęzią domowego przemysłu. Na poparcie swego twierdzenia p. B. przytacza:

„Iż zakładanie plantacji morwowych i jedwabnictwa wogóle nie jest pracą ani ciężką, ani jałową; że drzewa morwowe doskonale się przyjmują na naszej glebie i w naszym klimacie. Prócz tego morwy mają tę ważną właściwość, iż nie wydają owoców jadalnych. Przed kilkoma laty istniały powiśla pochwały godne dążności do obsadzania dróg publicznych drzewami owocowymi. Jabłka, śliwki i gruszki rosły w pierwszym roku jako tako, w drugim dobrze, w trzecim bardzo dobrze, a wreszcie przestały rosnąć zupełnie. Przyczyną tego było nieposzanowanie własności publicznej i pożądliwość naszego chłopu ku wszystkiemu, co się owocem nazywa. Drzewa połamano, plantacje owocowe poniszczono, w rezultacie zaś pozostały przy drogach nieliczne suche wierzby i anemiczne topole. Otóż drzewa morwowe niebezpieczeństwa grabieży unikają. Zazielenia się drogi bite i niebite, a chłop, mając z nich karm dla kokonów, poczną się z niemi obchodzić z tą czcią niezwykłą, jaką otaczają swą bydleta pociągowe, szkapki malenkie, wieprze tuczone, jednym słowem wszystko, z czego dochód doradny osiągnąć można.

dążyć się z łóżka i pójść do drugiego pokoju, skoro na drugi dzień jeszcze to zdołał, a dopiero w następnych dniach ciężko zaniemógł.

Po wygłoszeniu orzeczeń r. Simonowicz, członkowie trybunału i obrońcy zadawali lekarzom pytania.

Cytuję tu tylko najważniejsze.

R. Simonowicz. Czy te rany, zadane ks. T., były śmiertelne?

Dr. Lukas. Tak. Wyzdrowienie księdza jest rzeczą niezwykłą.

R. Simonowicz. Czy p. Strzelecki, przypuszczając, że on tam był, byłby to w stanie zrobić?

Dr. Lukas. Byłby w stanie każdy młody człowiek.

R. Simonowicz. A pani Strzelecka, czy mogła ona to zrobić?

Dr. Lukas. To jest bardzo wątpliwe. Z obrazu anatomicznego wynika, że uszkodzenia były pewną ręką zadane—mierna siła i pewna ręka—gdyby była słaba ręka, to narzędzie byłoby się zwinęło.

Dr. Stebelski. A czy zrobił to mańkut, jak przypuszczał ks. Dyhdalewicz?

Dr. Lukas. Jestem przeciwnego zdania.

Dr. Stebelski. Czy ten Łucio, który jest mańkuten, mógł zadać to uszkodzenie?

Dr. Lukas. Mógł lewą ręką dusić, a potem lewą ręką bić.

R. Simonowicz (do drugiego biegłego dra Barączy). Czy pani Strzelecka mogła zadać te uszkodzenia?

Dr. Barącz. Wydaje mi się to nieprawdopodobnem, bo sprawca działał z pewną siłą; wobec wieku, osłabienia i ułomności podsądnej, wątpię, aby ona to zrobiła i przypuszczam, że tu działała męska siła.

Na wniosek dra Rońskiego uchwalili trybunał polecić drowi Feiglowi (prof. uniwersytetu) i drowi Lukasowi zbadanie stanu zdrowia pani Strzeleckiej. Mają oni zdać o tem sprawę na jutrzejszem posiedzeniu.

Z. Fg.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= Sprawa utworzenia oddziałów banku włościańskiego w Królestwie na pewien czas, zresztą bardzo krótki, uległa zwłoce.

= Warsz. dniew. donosi, iż projekt budowy kolei z Miechowa do Krakowa został przez departament kolei żelaznych odrzucony.

= Petersb. wiad. dowiadują się, iż do ministerjum finansów wniesiono szereg nowych podań o podwyższenie cła od niektórych wyrobów fabrycznych, przywożonych z zagranicy. Petenci motywują prośbę swoją tem, iż kurs rubla uległ w ostatnich czasach znacznejwyżce.

= Na zjeździe kolejowym w Moskwie obecni będą reprezentanci 22 dróg żelaznych.

= Kraj donosi, iż proces winnych katastrofy kolejowej w d. 29-ym października r. z., ma być sądzony w Petersburgu w marcu r. b. Jednego z oskarżonych, a mianowicie prezesa drogi żelaznej kursko-charkowsko-azowskiej, Hahna, bronić ma adw. przys. Włodzimierz Spasowicz.

Jeżeli argumenty p. Boguckiego trafiają do dworów wiejskich i poruszają działalność gospodyń, zwłaszcza tych, które się na wsi nudzą, niezadługo będziemy paradowali w białiznie jedwabnej i na jedwabnych jadał obrusach. Już teraz podobno składnicy materiałów blawatnych sprowadzają jedwabną materję zagraniczną jedynie na zamówienie. Przyjdzie może chwila, w której nawet na obstatunek kupować jedwabiu nie będzie potrzeba. A może i my z czasem damy zagranicy coś, oprócz tenorów, sopranów, szansonetek?

Albowiem i ten rodzaj poczyną pracować dla swojej sławy. Przed kilkoma dniami nawet rozeszła się wieść, jakoby jeden z przedsiębiorców teatralnych zamierzał udać się na wystawę paryską z polską... operetką.

O naiwni!... Oni sądzą, iż francuzi zadowolnią się niewyraźnymi kostjumami, brudnymi dekoracjami i więcej lub mniej ochryplemi głosami kapłanów i kapłanek sztuki wesołej. Zawozi operetkę do miasta, które spłodziło Offenbacha, Lecocga i innych mistrzów muzyki swawolnej; gdzie wystawa fantastycznych bajek kosztuje miliony; gdzie podniebienie mieszkańców zepsuto do najwyższego stopnia świątynią i szykiem!... Dalibóg, parady!

Nie idzie tu jednak o przedsiębiorcę, któremu wolno czynić, co mu się podoba: nawet ryzykować, grosze na porę wanie się z motyką na słońce. Idzie o losy drużyny, która złudzona obietnicami nad Sekwanę pospiesz i znajdzie tam—głód. Tak jest, czarny głód ze wszystkimi akcesorjami: zebianiną

= Według obliczeń Gaz. los.: Bank handlowy da za r. z. 8½—9 dywidendy, dyskontowy 8—8½, Towarzystwo wzajemnego kredytu 8%; w ogóle dywidendy będą wyższe, niż w r. 1887-ym.

= Wyznaczone na wczoraj posiedzenie uczestników kasy zaliczkowo-wkładowej pracujących w banku państwa, odroczone zostało do d. 14-go b. m.

= W d. 5-ym b. m., o godzinie 8-iej wieczorem odbędzie się posiedzenie oddziału technicznego sekcji 3-iej w Towarzystwie przemysłu i handlu. Na zebraniu tem inż. F. Wojciechowski mówił będzie o przemysle górniczym w południowej Rosji, zaś p. Obrebowicz wymotywuje wniosek w przedmiocie ułożenia regulaminu posiedzeń i porządku obrad. Następnie przyjdą pod obrady drobne wiadomości techniczne, wnioski bibliotekarza i wnioski co do zwoływania od czasu do czasu posiedzeń wspólnych chemików i techników.

= W Łodzi zmarł w d. 1-ym b. m. w 63-im roku życia ś. p. Ludwik Grohman, właściciel jednej z wielkich fabryk w tem mieście. Zmarły piastował kilka urzędów honorowych.

= Z teatru i muzyki.

* Repertuar teatrów warszawskich na tydzień bieżący zapowiada:

Teatr Wielki.

Jutro: „Kapelusz bandyty”; wtorek: „Romeo i Julia” (występ panny Russel); środa: „Lea”; czwartek: „Manon” (występ panny Russel); piątek: „Uriel Acosta”; sobota: „Cyrulik sewilski”; niedziela: „Gizella” i „Zabawa tancerska”.

Teatr Rozmaitości.

Jutro: „Chamillac”; wtorek: „Przezorna mama” i „Fałszywe blaski”; środa: „Myszka”; czwartek: „Chamillac”; piątek: „Rodzina Fourchambault”; sobota: „Nasi zięciowie”; niedziela: „Gałązka jaśminu” (wzniesienie), „Pojedynek u Ninon” i „Telegram”; o północy zaś podczas maskarady: „Nieprzyjaciel kobiet”.

Teatr Mały.

Jutro: widowisko zawieszone; wtorek: „Kłopoty naczelnika”; środa: „Dzwony kornewilskie”; czwartek: „U ciotuni” i „Grube ryby”; piątek: „Kapelusz bandyty”; sobota: „Dom przy ulicy Urwańskiej”; niedziela: „Kapelusz bandyty”.

Salę ređatowce.

Dziś: piąta maskarada; niedziela, d. 10-go b. m. szósta maskarada.

* Wczoraj wieczorem zakończył życie ś. p. Józef Kobylński, ojciec pani Ludowej.

Utalentowana artystka, dotknięta tak bolesnym ciosem, usunie się na pewien czas ze sceny.

* Afisze dzisiejsze zapowiadają: w teatrze Wielkim balet „Lizeta, czyli córka źle strzeżona”, w Rozmaitości komedia Lubowskiego „Nietoperze” (z udziałem Żółkowskiego), a w Małym po raz czwarty melodyjny „Kapelusz bandyty” Lecocq’a.

= Konkurs rzeźbiarski.

Z inicjatywy księcia L. w sali sesjonalnej Towarzystwa kredytowego miejskiego stanie popiersie niedawno zmarłego prawnika i obywatela, ś. p. Hipolita Majewskiego.

Według pierwotnego zamiaru ks. L., wykonanie popiersia miało być powierzone artyście, którego

mężczyzn, puszczeniem się kobiet na zarobki dwuznacznej natury, przymusowym transportem po granicę kraju i t. p. Dosyć już mamy sympatii w kraju, gdzie porównanie: *ivre comme un polonais* kursuje stale. Nie przysparzajmy sobie smutnej sławy w podobnych kierunkach.

Chyba, że nam poprawi opinię Bädcker, który zwrócił się podobno do znawców Warszawy w celu pomieszczenia w przewodniku szczegółowego opisu naszego miasta. Ponieważ na sto lat zwiedza Warszawę dla zwiedzenia jeden anglik, dwóch francuzów i trzech Niemców, sądząc, iż należałoby zwrócić ich uwagę na punkta następujące:

1) Teatr Mały przy ulicy Daniłowiczowskiej. Zaczny ten przybytek służyłby w każdym innym mieście, liczącem 400,000 mieszkańców, za skład szmat przy papierni lub knajpę, wynajmowaną specjalnie na bale dziadowskie. U nas służy za przybytek sztuki.

2) Zachwycające urządzenie dorożek jednokonných, w których osobnik, żywiący się zupa rumfordzka, może jeździć bezpiecznie, spożywający obiad w taniej kuchni mniej bezpiecznie, odżywiający się zaś racjonalnie trzy razy dziennie, a więc mający pewną okrągłość kształtów — bardzo ostrożnie, ze względu na możliwość nagłej a niespodziewanej śmierci z uduszenia. Uwaga: ze względów bezpieczeństwa i moralności publicznej, przyjmowanie dwojga pasażerów płci mieszanej zabronionem jest stanowczo.

3) Szlachetną organizację szpitali miejskich, w

nazwisko będzie wylosowane z pomiędzy zamkniętych w urnie nazwisk wszystkich rzeźbiarzy warszawskich.

Rzeźbiarze Celiński i Olesiński nasunęli jednak myśl ogłoszenia konkursu na warunkach ogólnie praktykowanych.

Pomysł przyjęto i przedstawiono do wykonania dyrekcji Towarzystwa.

= Zebranie.

Na d. 25-ty czerwca r. b., projektowane jest urządzenie zebrania koleżeńkiego w m. Radomiu b. uczniów gimnazjum radomskiego, którzy ukończyli nauki w latach 1849-ym i 1850-ym.

Osoby, pragnące przyjąć udział w zebraniu, mogą nadsyłać zawiadomienia: wychowawcy z r. 1849-go na ręce inżyniera pow. radomskiego, p. Jana Chrońwickiego; wychowawcy zaś z r. 1850-go na ręce p. Konstantego Lubońskiego — obu w Radomiu stale zamieszkałych.

= Zmiany.

Interesa górnicze od pewnego czasu znowu są wiodnią częstych przekształceń.

Właśnie z Dąbrowy donoszą nam o kilku zmianach w przedsiębiorstwach kopalnianych.

Kopalnia „Mikołaj” na Golonogu obok Dąbrowy, z powodu wyczerpania pokładów od d. 1-go kwietnia ma być nieczynną.

Roboty przeniesione będą na kolonję Niemcy i Maczki, obok granicy austriackiej, gdzie właściciel tych kopalń, pan R., zakupił znaczną przestrzeń węglową do eksploatacji.

Celem nabycia dóbr i kopalń kramstowskich w Zagórz i Niwce, stanęła do konkurencji z belgijczykami grupa wiedeńska Rotszylda.

Skutkiem tego układy wzięły inny obrót.

Opowiadają, iż tytułem pośrednictwa ofiarują jednemu z wielkich dyrektorów pół miliona marek....

Kiedy i z kim ostatecznie tranzakcja będzie zawarta—jeszcze niewiadomo.

= Na kolonje.

Niestrudzony kierownik kolonij letnich, dr. Fritsche, już się nosi z nowym pomysłem przysporzenia funduszów pożytecznej instytucji.

Oto powstał projekt urządzenia szeregu przedstawień scenicznych ze współudziałem osób, znanych z występów na deskach teatryku dobroczynności.

Widowiska mają być dawane w sali Muzeum przemysłowego.

= Próba wynalazku.

Bawi w Warszawie od kilku dni grono inżynierów i techników austriackich, a w ich liczbie pp.: Krüger, br. Westmeyer i Babel.

Należą oni do delegacji, wysłanej przez budującą się kolej dla wypróbowania wynalazku, którego autorem jest jeden z zamieszkałych w mieście naszym inżynierów.

Od rezultatu prób zależeć będzie obstatunek kolejowy.

= Tęcza.

W dniu wczorajszym, około godziny 4-iej po południu, na wschodniej stronie widnokręgu ukazała się barwna tęcza.

Niezwykłe w tej porze zjawisko trwało zaledwie kilka minut.

których zdrowi widziani są bardzo mile, słabowitych odsyłają od Ananasa do Kaifasza, umierający zaś transportowani bywają wprost do domu przedpogrzebowego na Powązkach, aby tam w spokoju i niezamącannej ciszy dokonać mogli niefortunnego żywota.

4) Arcyosobliwą instytucję kantorów loteryjnych w dniu sprzedaży losów: bezpłatne przedstawienia drapieżnych okazów fauny krajowej, przerażające przykłady walki o byt, doskonale zespolenie miłości bliźniego z myśleniem o jutrze itd.

5) Wspaniałą budowlę kościoła św. Aleksandra w stylu niewymownie mieszanym. Na szczególną uwagę zwiedzających zasługują wieże frontowe, którychby Kiernozia lub Pacanów nie zawahały się uznać za... nieodpowiadające wymaganiom estetycznym XIX-go wieku.

6) Apteki miejscowe, w których morfina może dostać każda kiepska warjatka kublami, a strychniny każdy desperat korecami. W zamian za to środki wyjątkowe, jak pewne *oleum*, płyn na porost włosów lub krążki na nagniotki sprzedawane tu bywają pod ścisłą kontrolą i li tylko za receptą przysięgłego lekarza.

Co się tyczy stosunków społecznych, Bädcker uda się zapewne o współpracownictwo do doskonałego znawcy, Sacher Masocha. Zaczny ten ma przedstawić nas w przewodniku tak dokładnie, iż tu rysta angielski, francuski lub włoski da nam święty spokój z pewnością.

J. Olbracht.

= Śmiała kradzież.

W dniu onegdajszym we wsi Powązki w bydło-bójni Kohna, mieszczącej się pomiędzy koleją obwodową a cmentarzem mahometanским, dokonano śmiałej kradzieży.

Złodziej, widocznie dobrze obeznany z miejscowością, zakradł się do mieszkania kasjera Stanisława Time, gdzie wyrwawszy okiennice i wylamawszy okno, rozbił biurko, z którego zabrał 150 rs. w srebrze i banknotach.

W biurku leżał worek z monetą miedzianą (50 rs.), której złodziej nie ruszył.

Szafy z garderobą i komoda również zostały nieknięte.

= Samobójstwo.

Wczoraj w południe w domu nr. 13 przy ul. Pięknej w oficynie na pierwszym piętrze w mieszkaniu, zajmowanym przez p. N., rozległ się wystrzał.

Zaalarmowani mieszkańcy udali się na miejsce, gdzie znaleźli na podłodze dającą jeszcze znaki życia, Nadzieję Łukjanównę, liczącą 37 lat.

Nieszczęśliwa miała od kuli rewolwerowej ranę w głowie, z której sączyła się krew.

Bezwzględnie posłał o po dra Andrejewicza, zamieszkałego pod nrem 11-ym przy ul. Pięknej, lecz nie było go w domu.

Na szczęście odszukano jakiegoś felczera, którego wezwano do rannej.

Zanim jednak przybył, Ł. zakończyła życie.

Ł. mierzyła w skroń i to spowodowało ranę śmiertelną.

Samobójczynię przewieziono do kliniki przy szpitalu Dzieciątka Jezus.

Ł. przed miesiącem przybyła go Warszawy i zamieszkała u swej ciotki, pani N.

Co popełniło samobójczynię do targnięcia się na własne życie—śledztwo wyjaśni.

= Kradzieże.

Przy ul. Czerniakowskiej pod nrem 41-ym, z otworzonego wytrychem mieszkania Szyfry Sendes skradziono 4 pary lichtarzy, 4 poduszki i bieliznę, wartość skradzionych przedmiotów wynosi 234 rs.—Przy ul. Komitetowej pod nrem 1-ym, ze strychu skradziono bieliznę wartości ogólnej 100 rs., należąca do różnych lokatorów.—Z otworzonego wytrychem mieszkania Abrahama Dursztejna, zamieszkałego przy ul. Twardej pod nrem 10-ym, skradziono kufel z ubraniami i bielizną, wartości 70 rs.—Przy ul. Ogrodowej pod nrem 35-ym, z otworzonego wytrychem mieszkania czeladnika szewskiego, Władysława Szymańskiego, skradziono ubrania na sumę 76 rs.—Przy ul. Nowy Świat pod nrem 58-ym, z niezamkniętego pakameru kupca, Marcina Czarskiego, skradziono worek kawy wagi 150 funt. i kilka słoików konserwów, wartości 75 rs.

= Świętokradztwo.

W nocy z piątku na sobotę dotąd niewykryty złoczyńca, skradł skarbnicę ze ściany kościoła św. Jana, mieszczącą się przy figurze Matki Boskiej od strony ulicy Kanonji.

= Wypadki z ogniem.

Wczoraj po południu w domu pod nrem 52-im na Nowolipkach, w mieszkaniu Joska Gitkinda, wskutek nieostrożnego obchodzenia się ze świecą zapalił się siennik.

W domu zaś pod nrem 68-ym przy ul. Wroniej, w mieszkaniu Ajzyka Judaszko, od przewróconej świecy na komodzie zajęła się serweta, czapka barankowa i peruka.

Plomienie zajęły ramy lustrzane, skutkiem czego pękło lustro.

W obu wypadkach ogień ugasił domownicy.

NEKROLOGJA.

IGNACY DOMEYKO,

b. Rektor Uniwersytetu w Sant ago (Chili),

zmarł tamże w dniu 23-im stycznia 1889 roku. Nabożeństwo żałobne za jego duszę odbędzie się w Warszawie, w kościele św. Krzyża, w poniedziałek, dnia 4-go lutego, o godzinie 11-ej i pół zrana.

Córka s. p. zmarłego i zięć proszą krewnych, przyjaciół i znajomych o modlitwy za duszę ich ojca. (340)

† S. p. Bolesław Sieniawski, towarzysz sztuki drukarskiej, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, zmarł w dniu 1-ym lutego 1889 r., przeżywszy lat 28. W ciężkim smutku pogrążeni: matka siostra i bracia zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego na wyprowadzenie zwłok z kościoła św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, w poniedziałek, to jest dnia 4-go lutego, o godzinie 3-ej po południu na cmentarz powązkowski odbyć się mające. —000—

† S. p. Stanisław Zdzienicki, sekretarz urzędu gminy Dąbroszyn, po długich cierpieniach, zmarł dnia 1-go lutego, przeżywszy lat 34. W ciężkim smutku pogrążona żona wraz z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej w dniu dzisiejszym, o godzinie 3-ej po południu na cmentarz powązkowski. —434—

W dniu 1-ym lutego 1889 roku, o godzinie 7½ wieczorem, po długiej i ciężkiej chorobie, rozstał się z tym światem s. p.

LUDWIK GROHMANN,

właściciel fabryki w m. Łodzi,
kawaler orderów, przeżywszy lat 63.

Na pochowanie zwłok, odbyć się mające w poniedziałek, t. j. dnia 4-go lutego r. b., o godzinie 1-ej z południa, zaprasza przyjaciół i znajomych stroskana rodzina. (437)

Edward Hordliczka,

właściciel fabryki szkła „Czechy”, przeniósł się do wieczności dnia 29-go stycznia 1889 r., w wieku lat 68. Wyprowadzenie zwłok z osady „Czechy” do kościoła parafialnego w Garwolinie, nastąpi dnia 3-go lutego, w niedzielę, o godzinie 3-ej po południu, nabożeństwo zaś żałobne i pochowanie zwłok na cmentarzu miejscowym nastąpi w poniedziałek, o godzinie 10-ej i pół. W ciężkim smutku pogrążeni wdowa, dzieci i wnuki zapraszają na smutne te obrzędy krewnych, przyjaciół i znajomych.

Czechy dnia 29-go stycznia 1889 r. 2—426—

† W dniu 2-im lutego r. b., po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, zakończył życie s. p. Konstanty Rzuchoński, b. zawiadowca stacji Warszawa, drogi wie-dzeńskiej, w wieku lat 61. W nieutulonym żalu pozostała córka, brat i siostra zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 4-ym lutego, to jest w poniedziałek, o godzinie 11-ej zrana, w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 4-ej po południu na cmentarz powązkowski. —436—

† S. p. Teodozja z Kalksteinów Rudowska,

opatrzona św. sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach, zasnęła w Bogu, przeżywszy lat 65. Pogrążeni w głębokim smutku: mąż, dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do dolnego kościoła św. Krzyża w dniu 4-ym lutego, to jest w poniedziałek, o godzinie 11-ej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po skończonym nabożeństwie na cmentarz powązkowski.

Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —000—

† W dniu 4-ym lutego, jako w rocznicę zgonu s. p. Stanisława Mierzwinskiego, odbędzie się o godzinie 11-ej zrana, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krakowskim-Przedmieściu nabożeństwo żałobne, na które pozostali: syn, córka i synowa zapraszają. —433—

† Dnia 5-go lutego, to jest we wtorek, odprowadzają, będzie wotywa żałobna za spójność duszy s. p. Włodzimierza Brandta, w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-ej zrana. —418—

† Za duszę s. p. Błażeja Kreczyńskiego, w dniu 5-ym lutego, o godzinie 10-ej zrana w kościele św. Jana odprowadzają, będzie wotywa w kaplicy Pana Jezusa, na którą zaprasza rodzinę i znajomych. —421—2

Anna Kreczyńska.

† W dniu 4-ym lutego r. b., to jest w poniedziałek jako w czwartą rocznicę śmierci s. p. Antoniego Leskiewicza, b. referendarza b. rady stanu Królestwa Polskiego, odbędzie się w kościele św. Krzyża o godzinie 9-ej i pół zrana żałobne nabożeństwo, na które pozostala rodzina zaprasza. —425—

† Dnia 4-go lutego r. b., to jest w poniedziałek, jako w 1-ą bolesną rocznicę śmierci s. p. Stefana Sobolewskiego, właściciela apteki, odbędzie się nabożeństwo żałobne, o godzinie 10-ej i pół zrana, w kościele św. Aleksandra, na które pozostala matka, brat i siostra zapraszają krewnych i przyjaciół zmarłego. —435—

† Dnia 4-go lutego r. b., o godzinie 10-ej zrana, odprowadzają, będzie msza święta w kaplicy Schronienia paralityków przy ulicy Nowowiejskiej № 32, jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Marji z Lubowidzkich Siennickiej, opiekunki tegoż Schronienia, na którą zasmuceni współpracownicy i wdzięczne kaleki zapraszają rodzinę i znajomych. —000—

† W poniedziałek dnia 4-go b. m., w kościele po-karmelickim na Krakowskim Przedmieściu, o godzinie 10-ej zrana, odprowadzają, będzie nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Karola Lesisz, na które żona i dzieci krewnych i przyjaciół zapraszają. 2—429—

Obywatele państwa austro-węgierskiego, którzy pragną być na żałobnym nabożeństwie za duszę s. p. arcyksięcia Rudolfa, następcy tronu austriackiego, zechcą zgłosić się do jeneralnego konsulatu Austro-Węgier (ulica Jasna nr. 6) po odbiór zaproszeń na nabożeństwo, mających zarazem służyć za karty wejściowe do kościoła na miejsce rezerwowane.

Trzy listy.

Otrzymujemy bliższe wyjaśnienie z Paryża co do zgonu Domejki.

Pierwszy otrzymał wieść żałobną p. Władysław Mickiewicz od syna czeigodnego rektora, datowaną z Santjago d. 23-go stycznia o godz. 3 min. 10 po

południu; telegram ten przyszedł do Paryża w piątek, d. 25-go, brzmiał zaś: „Papa muerto”.

Domejko tak był zmęczony podróżą morską, iż wylądował w Talcalmono, pierwszym porcie chilijskim, o 12 godzin kolei od Santjago.

Tam widział go wypoczywającego przez dni kilka syn Aleksandra Chodźki, który też przywiózł do Paryża wieści o chorobie rektora.

Wróciwszy do Santjago, Domejko wysłał trzy listy do Paryża, dwa do p. Laskowicza, jeden do p. Wład. Mickiewicza.

Ostatni brzmi, jak następuje:

„Kochany mój Władysławie!

Już musza być żona Twoja i Marynia (córka—pani Mickiewiczowa bowiem z córkami bawiła czas dłuższy w Oryszewie pod Warszawą, przyp. red.) przy Tobie i ja, choć daleki—przy Was i z Wami jestem i będę zawsze przy Was sercem i umysłem.

Nigdy w życiu nie byłem tak chory, jak po tej żegludze i dotąd jeszcze jestem do niczego.

Piszę te słowa kilka tylko, aby do Was przemówić i to mi ulgę przynosi.

Mam nadzieję, że to przejdzie.

Bądźcie zdrowi i szczęśliwi.

Wasz Ignacy.”

Do p. Laskowicza pierwszy list pisany ręką trzęsącą, widocznie jeszcze wielce osłabioną; pisze w nim że jeszcze nie wychodzi, lecz ma się lepiej.

W drugim, ręka pewniejsza, świadczy, iż wielki starzec chwilowo powracał do zdrowia.

Niestety, nie nadługo!...

Oczekujemy jeszcze szczegółowych wiadomości o ostatnich chwilach Domejki, które powinny przyjść do Europy z Santjago około 15-go marca.

Z SĄDÓW.

Pod zarzutem fałszu.

II.

W dalszym ciągu relacji ze sprawy Rokossowskiego, Morela i Krasuskiego, idąc za aktem oskarżenia, zapoznać musimy czytelnika z treścią inkryminowanego dokumentu.

Jest on pisany na czwartym papieru, datowany na pierwszej stronie 6-go października 1885-go r. i zawiera zobowiązanie Morela na rzecz Niemojewskiego, z terminem płatności po dwóch latach 9,875 rs. Drugostronnie mieści się cesja na rzecz Rokossowskiego, podpisana dwa razy nazwiskiem Niemojewskiego i datowana 15-go listopada 1886-go r. w Paryżu, bez wskazania cedowanej sumy, oraz cesja Rokossowskiego z daty 2-go sierpnia 1887-go r. na Krasuskiego.

Opinia biegłych wypadła na niekorzyść Niemojewskiego, orzeczono bowiem tożsamość jego podpisu i tekstu cesji, z innych atoli okoliczności, zdaniem władzy oskarżającej, należałoby wywnioskować, że podobieństwo dowodzi tylko wielkiego mistrzostwa w podrobieniu podpisu, ponieważ autorem cesji i podpisu w żadnym razie nie mógł być Niemojewski.

Przedewszystkiem w listopadzie 1886-go r. Niemojewski nie był wcale w Paryżu, mieszkał bowiem w majątku swym Włoszczowie i paszportu nie wyrabiał. Rokossowski należał do rzędu ludzi zupełnie niezamożnych, nie mógł więc dać Niemojewskiemu w gotówce tak poważnej sumy.

Według słów Urbąńskiego, Rokossowski, będąc w Paryżu w r. 1884-ym i 1885-ym, otworzył na krótko przed Wielkanocą, na jednym z bulwarów kramik z materiałami piśmiennymi, w którym mogło być towaru, otrzymanego w komis, najwyżej za 600 rs. Następnie Rokossowski trzymał do wspólni z jakimś Indykem garkuchnię, której wartość w zapasach mogła wynosić około 1,000 fr.

Ks. Witkowski, który opiekował się Niemojewskim w Paryżu, znał Rokossowskiego, jako handlarza zabawek, i niejednokrotnie przychodził mu z pomocą. (D. n.)

Po kilkodziennych naradach sąd okręgowy ogłosił wczoraj o g. 7 wiecz. wyrok, skazujący Rokossowskiego i Krasuskiego, na zamknięcie przez rok w rotach aresztanckich z pozbawieniem szczególnych praw i przywilejów. Morel został uniewinniony. Akcję cywilną Niemojewskiego zasądono zgodnie z żądaniem adw. przys. Sztaynera, przez uznanie rewersu za fałszywany. E. W.

Echa balowe.

Wczoraj stanęła do karnawałowego apelu jedna tylko resursa Obywatelska.

Odbywa się tu bal, nie wieczór ani wieczorek.

Początek zabawy o godz. 10-ej.

Gości około 200; toalety skromne, ale gustowne.

Do poloneza stanęło par 50.

Tańce prowadzi pp. Szule i Oraczewski.

Bal skończył się o godz. 5-ej.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Petersburg 2-go lutego. (Tel. pr. K. W. — Berliński korespondent Nowoje wremja donosi, że pomiędzy Niemcami i Anglią nastąpiło w ostatnich czasach daleko idące zbliżenie, które nie ogranicza się na porozumieniu w sprawach afrykańskich: Obydwa państwa zawarły przymierze podobne do tego jakie istnieje pomiędzy Niemcami i Włochami. M.

W ogrzewanym Cyrku P. Busch

przy ulicy Ordynackiej

Dziś w niedzielę 2 wielkie przedstawienia o godz. 4 po południu, jedno dziecko bezpłatnie, na żądanie w obydwóch przedstawieniach pantomina „Sen”, tajemniczy globus, clown Rosco z tresowanymi świnkami. Wieczorem o godz. 8-ej powtórny występ Miss Zephory w nadzwyczajnych ćwiczeniach na elektro-mechanicznym rotacyjnym trapezie a także występ wszystkich artystów i artystek. 134

KORZYSTNY INTERES.

W jednym z miast gubernjalnych jest do wydzierżawienia od św. Jana kompletnie urządzone i dobrze prosperująca fabryka mydła, mająca obrotu 20,000 rubli rocznie; zakładowego kapitału potrzeba 4,000 rubli. Dzierżawca może być tylko chrześcijanin. Oferty składać proszę pod lit. **F. M.** w biurze ogłoszeń Rajchmana i Frendlera. 95

KOMITET

Warszawskiego Towarzystwa Wioslarskiego zawiadamia niniejszem, że w d. 9 lutego r. b., o godzinie 9-ej wieczorem, urządzony zostanie dla pp. członków Towarzystwa oraz wprowadzonych przez nich dam i gości **Bał Maskowy**, na który bilety wydawane będą w kancelarii Towarzystwa w dniach 5, 6, 7 i 8 lutego od godz. 8—10 wieczorem. **W dniu bału bilety wydawane nie będą.** Liczba dam ograniczona. Bliższe szczegóły ogłoszone są w lokalu Towarzystwa. 130

432 Dentysta **H. Stember**, Bielańska nr 24, róg Długiej. Wprawia zęby sztuczne po rs. 1 k. 50. Gwarantuje za najlepszy gatunek materij użytych leczy, plombuje i reparuje po cenie umiarkowanej.

— Przyjmują się sprawy sądowe i interesa prawne **do Kijowa i Odessy**. Wiadomość **do dnia 14 lutego** w kancelarii **Adwokata Lewenberga** od 5—7. (Erywańska 5). 431

— Notariusz przy Wydziałach hipotecznych Sądu Okr. Warsz. **Stanisław Wydzga**, otworzył kancelarię w gmachu Sądu Okręg. (Miodowa 11) II piętro. 8

Mączka Kukurydzowa „Maizena“ (z fabr. Bar. Wrangiel w Łozowatce) użyta jako domieszka do mąki, podnosi znakomicie dobroć **ciast i legumin.**

Mączka ta rozpuszczona w mleku, ma doskonałe zastosowanie jako **pokarm dla dzieci i chorych**. Przepisy na każdej paczce.

Dostać można w znaczniejszych składach kolonialnych i delikatesów. Ceny niskie. (5)

Starożytności

najlepszego gatunku jako fajanse i porcelany, minjatury, brzozy, wachlarze, koronki, złote tabakierki, biżuterje, broń, meble lepsze, gobeliny, wyroby z kości słoniowej itp. kupuje Wallmann, Hotel Brühlowski nr 9. Oferty z prowincji się przyjmuje. 411

Nakładem Księgarni i Składu Nut

227r

Gebethnera i Wolffa

wyszły z druku i są do nabycia we wszystkich księgarniach krajowych i zagranicznych następujące

NOWE POWIEŚCI:

- Clay B. M.**—Która zwycięży? Przekład z angielskiego Marji Dz. 60 kop.
Es-em-er.—Starzy i nowi. Szkice powieściowe z niedalekiej przeszłości. 1 rs. — kop.
Fothergill J.—Walka ducha. Przekład z angielskiego K. Dalewskiej, 2 tomy w jednym. 1 rs. 20 kop.
„Genjusz“.—Powieść z niemieckiego przełożył W. Stebelski 40 kop.
Gomulicki W.—Róże i osty. Nowele, obrazki, szkice. Część I-a 1 rs. 50 kop.
Jordan.—Z boru i dworu. Szkice i obrazki 2 rs.
Kosiakiewicz W.—Widmo. Nowele 1 rs. 20 kop.
Łętowski J.—Nowocześni bohaterowie. Nowele i opowiadania 1 rs. 50 kop.
Mańkowski A.—Pan Wojciech 1 rs. 20 kop.
Marryat F.—Mał aktorki. Tłumaczenie z angielskiego 60 kop.
Orzeszkowa E.—W zimowy wieczór. Nowele i opowiadania 1 rs. 50 kop.
Ouida.—W wieżach. Przekład Z. S. Dwa tomy w jednym 1 rs. 50 kop.
Prus Bolesław.—Płocówka. Wydanie 3-cie, przejrane i ozdobione winieta tytułową rysunku Stanisława Witkiewicza 1 rs. 50 kop.
Quille Penne.—Prawnie poślubiona. Przekład z angielskiego T. P. 1 rs.
Zacharjasiewicz J.—Jarema. —Wydanie nowe 75 kop.
„ — Marejan Kordysz. —Wydanie nowe 1 rs.

DEWAJTIS.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

Marji Rodziewiczówny.

twieńczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego”, wyszła z druku nakładem tegoż Kurjera i sprzedaje się we wszystkich księgarniach. —Cena w Warszawie **rs. 1 kop. 50**, z przesyłką na prowincję **rs. 1 kop. 75**. Składy główne: w Administracji „Kurjera Warszawskiego”, Plac Teatralny Nr 9, oraz w Biurze wydawnictw S. Lewentala, Nowy Świat Nr 41. 45r

Ostrzeżenie.

Niniejszem zawiadamiam, aby nikt nie nabywał weksli wystawionych przeze mnie wspólnie z Eljaszem Irenszajnem i Jankiem Bernhole, lub z wystawą tychże osób, a przeze mnie żyrowanych, gdyż takowe nie mają żadnego prawnego znaczenia i przedsięwzięcie bezzwłocznie kroki przeciwko tym, którzy przywłaszczysz sobie powyższe weksle, który prawnie puszczają w obieg takowe. 217R

Josek Laueman.

DOBRA POSADA.

Potrzebny jest poważny, uczciwy i energiczny **subjekt kawaler**, do handlu towarów kolonialnych i win w gubernji Grodzieńskiej, z dobrymi świadectwami, w wieku lat od 25 do 40, znający język ruski i poddany ruski. Oferty uprasza się nadsyłać pod adresem: Soderzatelju Centralnoj Gostinnicy Biełostok. 170

Podpałki do Węgla kamiennych, oraz Podpałeczki do Samowarów, bez zapachu i nie kopące.

Główna sprzedaż u pp. T. Kozłowskiego, Bracka Nr 25, Senatorska 27, Dzisiejskiego Senatorska Nr 28 oraz w składach materiałów aptecznych, towarów kolonialnych i we wszystkich mydlarniach.

Poszukuje się na prowincję Agentów z dobrymi referencjami. 105r

Pani Kuhn, Gdańsk, Jopen-
Instytut do umieszczania Dam,
informacje o szkołach i pensjonatach, rekomendacje cudzoziemek. 153R

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych od dnia 13-go listopada.

P O C I A G I	Odchodzą		Przychodzą	
	godziny		i minuty	
Warszawsko-Wiedeńska:				
Pospieszny 3 klasy	6	— rano	10 20	wiecz.
Osobowy 3 klasy	10 45	rano	6 45	wiecz.
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Piotrkowa (Powyższe pociągi łączą się z koleją łódzką.)	5 20	po poł.	11 5	rano
Kurjerski 2 klasy	9 20	wiecz.	6 10	rano
Warszawsko-Bydgoska:				
Kurjerski 2 klasy	3 15	po poł.	2 20	po poł.
Osobowy 3 klasy	7 5	rano	9 40	wiecz.
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Kutna	6 30	wiecz.	8 35	rano
Warszawsko-Terespolska:				
Towarowo-osobowy 3 klasy	9 30	rano	8 28	wiecz.
Pocztowy 3 klasy	3 45	po poł.	1 49	po poł.
Towarowo-osobowy 3 klasy	10	— wiecz.	8 13	rano
Warszawsko-Petersburska:				
Pocztow. 3k. do Wilna, 2k. do Peters.	10 13	rano	7 3	wiecz.
Osobowy 3 klasy	11 23	wiecz.	6 8	rano
Nadwiślańska do Kowla:				
Osobowy	8	— wiecz.	8 5	rano
Miejscowy do Iwangrodu	6 45	rano	11 5	wiecz.
(Powyższe pociągi łączą się z koleją dąbrowską.)				
Pocztowy	3 30	po poł.	2 15	po poł.
Nadwiślańska do Miawy:				
Pocztowy	6	— wiecz.	11 18	rano
Osobowy	9	— rano	8 22	wiecz.
Obwodowa z kolei Wiedeńsk.				
Osobowy	2 50	po poł.	2 57	po poł.
Obwodowa z kolei Terespolsk.				
Osobowy	2 14	po poł.	3 30	po poł.

PIANINA z moderat. syst. ameryk. od rs. 385.
FORTEPIANY takiejże konstrukcji „ „ 550.

SPRZEDAŻ
NA RATY

WYNAJEM
INSTRUMENTÓW

WARSZAWSKI-CENTRALNY SKŁAD INSTRUMENTÓW
 16 MAZOWIECKA-HERMAN i GROSSMAN-MAZOWIECKA 16
 FILJA
 S^T PETERSBURG
 N^O 33
 W. MORSKA.

Największy wybór fort. Bechsteina, Blüthnera, we wszystkich modelach. 140r

Rs. 5.90 „WATERBURY“ Rs. 5.90
 amerykańskie najtańsze zegarki, dobrocią nieustępujące najdroższym.

Skład: ulica Hr. Berga Nr 11.

Generalny reprezentant na Królestwo i Cesarstwo **J. L. Ehrlich, Rymarska Nr 8.** 173

MUZEUM „BOZWA,”

Senatorska 12, w b. pałacu Blanka, otwarte codziennie od 10-ej rano do 10-ej wieczór. **NADESZŁY NOWOŚCI!**

Trzecia zmiana Panoramy!

Historja powszechna: Życie Mojżesza, Starożytna historia żydów. **ESTERA**, żona Perskiego Cesarza Achaswerosa, mechaniczna figura naturalnej wielkości, roboty polaka P. Czerwińskiego w Hamburgu. Wejście 30 kop.; dzieci 15 kop.; — w Soboty i Niedziele 20 i 10. Oddział anatomiczny 10 kop.

Dla Dam — Piątki! 131

Czyste kakao Blookera

Filizanka kosztuje tylko 4 kop.
Przygotowanie wymaga jednej mi-
nuty czasu. Czysty, rozpuszczalny zupeł-
nie i pożywny proszek. Sprzedaje się w
lepszych składach towarów kolonialnych i
towarów aptecznych, w puszkach blasza-
nych po 1/1, 1/2, 1/4 i 1/8 kilograma czystej
wagi. Fabrykanci **J. i K. Blooker w
Amsterdamie**. Skład hurtowy na Rosyę:
firma **Jawa**, Petersburg, Wielka Morska
№ 40.
Zaleca się dla rekonwalescentów
i dla dzieci, jako 37 R

bardzo
pożywny
napój.

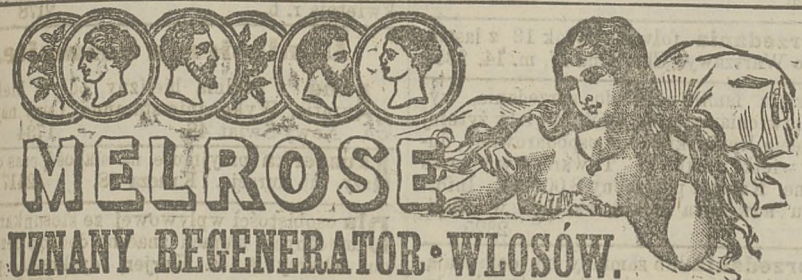

Wielka Światowa Menażerja
K. GRAILL,

na rogu Żelaznej-Bramy i Mirowskich Koszar.
Codziennie przedstawienie i karmienie zwierząt, o
godz. 4 po południu i o godz. 7 wieczór. — Cena miejsc:
I-e 60 kop., II-e 40 kop., III-e 20 kop.

FAJERWERKI w Lwiej klatce.

Z uszanowaniem zaprasza **K. Graill.**

MELROSE
UZNANY REGENERATOR WŁOSÓW.

Melrose włosom siwym szpakowatym i spłowiałym, przywraca niezawodnie kolor
i blask pierwotny, sprzedaje się we flakonach w dwóch wielkościach po cenie
bardzo umiarkowanej. • Główny skład i fabryka w Londynie, 114 Southampton Row.

Główna sprzedaż w Warszawie w Perfumerji **ALEKSANDRA LIPINK**
Wierzbowa róg Niecałej № 1.

Niniejszem podajemy do wiadomości, że reprezentację, oraz wy-
łączny Skład naszych wyrobów na Królestwo Polskie i południową
Rossję, powierzyliśmy

pp. **Heidenwurz i Rogoziński w Warszawie,**
Towarzystwo Akcyjne wyrobów bawełnianych
„**Forssa**” w Finlandji.

Powołując się na powyższe zawiadomienie, nadmieniamy, że posiadamy stale na skła-
dzie i polecamy powszechnie znane:

Barchany drukowane (Lamy) w rozmaitych deseniach,
Barchany francuskie, **Pikę** zimową, **Madapollamy**,
Shirtingi, **Satynki** angielskie, oraz **Croisé** w 15 kolo-
rach, **Moleskin** w różnych kolorach, **Dreluchy** materaco-
we, słynną **Dymę** na gorsety, **Buksiny** i t. p. i t. p.

Zlecenia z prowincji wykonywamy dokładnie i pospiesznie.

NB. Zwracamy uwagę, że sklepu otwartego nie posiadamy, a sprzedaż powyższych
wyrobów po cenach fabrycznych, uskuteczniamy wyłącznie w Kantorze naszym przy
ulicy Senatorskiej № 32 171r

W podwórzu.

„Les dernières Cartouches.”

Wyłączna sprzedaż paryskiej bibułki do papierosów **Les dernières Car-
touches**, uznanej w analizie porównawczej Chem. Laborat. Cesars. Warsz. Uni-
wersytecie za najlepszą, powierzyliśmy p. **Ludwikowi Silberlast**, Warszawa
Karmelicka № 9. Ponieważ wielu Warszawskich fabrykantów gili, do wyrobów
swoich używa lichę bibułki i takową jako wyrób z bibułki „Les dernières Car-
touches” sprzedaje, przez co publiczność niejednokrotnie bywa w błąd wprowadzona
i **wyzyskiwana**, zwracamy więc uwagę, iż oryginalną jest tylko bibułka opat-
rzona **suchymi wyciskami** „Les dernières Cartouches”, co jest widocznym na
książeczkach papierosowych naszej firmy i giliżach z naszej bibułki wyrabianych.

Wszelkie bibułki i giliżki nie posiadające czytelnich wycisków
„Les dernières Cartouches,” są pomimo szumnych etykiet naklejanych
na pudełkach, bezwarunkowo podrabiane. 88

Braunstein Frères Paris.

ŻELAZO GIRARD'A

Pan profesor **Herard**, któremu poruczono zrobić sprawozdanie dla
Akademii Medycznej w Paryżu, w ten sposób stwierdza własno-
ści tego środka „że chorzy wybornie go przyjmować mogą, że każdy żołądek dosko-
nale go znieść potrafi, że przywraca siły i leczy anemię i bladaczkę i to co jest cechą
właściwą tej soli żelaza że nie spowoduje zatwardzenia i owszem usuwa takowe,
że podwyższając dawkę tego lekarstwa otrzymuje się regularny, obfity stolec.”

Żelazo Girard'a pobudza apetyt, wzmacnia wątłe organizmy, leczy
bladaczkę, kurczy żołądek, niedostatek krwi, czyni prawidłowymi i re-
gularnymi odpływy miesięczne i usuwa często przyczyny niepłodności.

Skład w Paryżu, dom **Grimault i Comp.**, 8 ulica Vivienne, jak również
w głównych aptekach.

PIOTR ŚLIŻYŃSKI
udziela lekcji tańców salo-
nowych u siebie w domu
sposobem najkrótszym wyucza w 20-tu lek-
cjach 6-ciu tańców najpotrzebniejszych. **Stare-
Miasto 19, obok Apteki.** 176

NA WYPRAWY ŚLUBNE.

Królewska 39

naprzeciwko Giełdy.

**URZĄDZENIA
KUCHENNE**

od

Rs. 12. 50 k.

(31 sztuk),

r231

poleca Specjalny Skład Naczyni kuchen-
emaljowanych i cynkowanych

Adama Kempńskiego.

Pierwszorządny zasobny **Dom eksporto-
wy win w Lizbonie**, poszukuje na War-
szawę

Zdolnego Agentą

mającego o ile można wyrobione stosunki z
hurtowymi kupcami win. Oferty pod lit **Z,
Ż. 13**, przyjmuje Ekspedycja anonsów **G.
L. Daube et Com. we Frankfurcie nad
Menem.** 232R

SESSJA

Majstrów Ślusarzy, Ostrogarzy i Puszkarzy,
odbędzie się w salach Magistratu dnia 7-go
Lutego 1889 roku. 165

We wsi **Solcu**, gdzie wody mineralne,
jest do odstąpienia wieczysta

dzierżawa nieruchomości

składającej się z placu, na którym dom dre-
wniany mieszczący 12 numerów po 1 i 2 po-
koje z umeblowaniem, oprócz tego w podwór-
zu mieszkanie dla stróża i stodoła z wozow-
nią. Wiadomość w Apteczce w Stopnicy. 172

ZARZĄD

„**St. - Petersburskiego Towarzystwa
Ubezpieczeń od Ognia, oraz Ubez-
pieczeń Dochodów i Kapitałów,**”

podaje niniejszem do publicznej wiadomości,
iż wydana **W. Franciszkowi Maternic-
kiemu** polisa za **№ 122**, z dnia 22 Maja
1880 roku, na kapitał pośmiertny w i ości
Rs. 2,225—zaginięła. Jeżeli zaginiona po-
lisa w ciągu roku od daty ostatniego ogło-
szenia nie znajdzie się, w takim razie uwa-
żana będzie na zasadzie ustawy za unieważ-
nioną, ubezpieczony zaś otrzyma wzamian du-
plikat za tym samym numerem. 224R

**Fabryka wyrobów rękawicznych
L. Kunickiego,**

przeniesioną została z Krak.-Przedmieścia

na Bracką Nr 25,

obok sklepu **T. Kozłowskiego.**

Ceny niższe. 229R

**ZAKŁAD ARTYSTYCZNY
RZEŹBIARSKI I KAMIENIARSKI**

Andrzeja Pruszyńskiego, R8

ulica **Wolska** № 14, dom własny.

Wykonuje dzieła artystyczne z różnych
materiałów oraz Pomniki z granitu, mar-
muru i piaskowca. Powyższy zakład
pierwszy u nas wykonywa od lat ośmiu
Pomniki i inne rzeczy z granitu, tak, iż
nie ustępuje w niczem zagranicznemu.

Z POWODU 141

ZUPEŁNEGO ZWINIĘCIA

głównego składu fabrycznego
na **Krakowskim-Przedmieściu
№ 62** nowy, w gmachu **Dobro-
czynności**,
codziennie
od godziny 9-jej rano do 8 i pół wieczór,
odbywa się

Zupełna wyprzedaż

wszystkich znajdujących się na skła-
dzie towarów, mianowicie:

Korty, Flanele, Bielizna męska i
damska, **Koldry** watawe i wełniane,
Wełniane materiały na suknie, **Ma-
terjały** na pokrycie futer, **Bielizna**
stołowa, **Chustki** wełniane, **Chustki**
do nosa, **Ręczniki**, **Koldry** pikowe,
Kapy na łóżka, **Płótna** **Jarosław-
skie**, **Juty** na meble, **Dreluchy**, **Sien-
niki**, **Prześcieradła** gotowe.
Resztki płótna, kortów i wełny.

KARNAWAŁ!

Elegancko wykonane

Staniki trykotowe

(JERSEY)

w różnych kolorach

i **SUKIENKI** dziecięce zagraniczne i kra-
jowe. — Ceny bardzo przystępne.
Obstalunki wykonywają się w ciągu 24-ch
godzin.

Królewska Nr 45, mieszkania 4. 106r

**Wielki wybór materiałów
meblowych i Dywanów,
oraz nowe transporty Fi-
ranek odpasowanych, od
4-ch rubli okno. Ceny naj-
niższe, poleca firma**

W. OCETKIEWICZ,

**Trębacka Nr 4, dom Szej-
blerów.** — 76r

Do mającej się założyć fabryki
bez motoru parowego, która nie przedstawia
niebezpieczeństwa i nie sprawia łoskotu, po-
szukuje się w niezbyt odległej miejscowości
od środka miasta. 157R

LOKALU

na pomieszczenie około stu robotników. Lo-
kal ten potrzebnym będzie najpóźniej od św.
Michała 1889 r. — Oferty składać proszę pod
lit. **A. J.** w **Biurowi Ogłoszeń Rajch-
mana i Frenclera, Senatorska 26.**

HARMONIZOWANIE STYLOWE

projektów i szkiców, restauracje pomniko-
wych budowli, etc., wykonywa **Atelier Ar-
chitekta**

J. Świecianowskiego,

Warszawa, Sienna 25,

od godziny 10—12 i od 4—5.

Zasady znaleźć można w nagrodzonym i u-
znanym przez Europ. Akad. Szt. i Wiedzy
dziele p. **J. Sw. p. t. „Prawo harmonji
sztuki greckiej i jego zastosowanie
do nowożytnych budowli. Paris 1888
(fr. 15) rs. 5.** 103R

WAŻNE!

Do najęcia od 1-go Lipca 1889 r.

Sklep wielki okazały, o 2-ch wysta-
wach frontowych, pięciu dużych przy-
ległych salonach i tyluż łącznymi pod
temiz piwnicami oraz kaloryferem.

Sklep ten w najlepszym punkcie,
wprost jednego z największych hote-
li położony, nadaje się na **Wielki Ma-
gazin towarów, Handel win, lub pier-
wszorządne Café, Restaurant** w rodzaju
wiedeńskich lub paryskich Brasserie.

Blizsza wiadomość co do warunków i ceny
Nowy-Swiat 41, w **Biurowi Administracji
Kiosów.** 104r

Дозволено Цензурою Варшава 22 Января (3 Февраля) 1889 г.